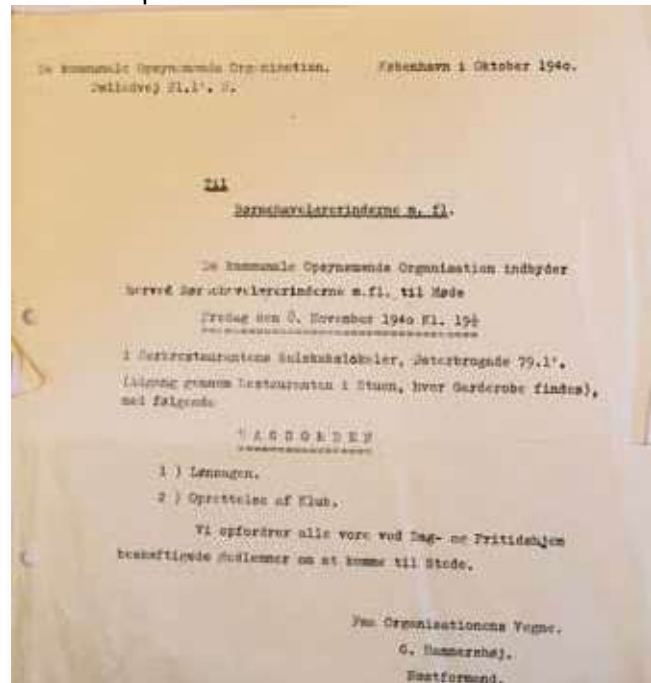

Jubilæum:

1940 ● Oprettelse af Klub

De kommunale Opsynsmænds Organisation, som har forhandlingsret med Københavns Kommune, indkalder børnehavelærerinder og barneplejersker til møde 8. november 1940. Der er kun to punkter på dagsordenen: 'Lønsagen' og 'Oprettelse af Klub'. Klubben bliver da også oprettet som en underafdeling af Dansk Kommunal Arbejderforbund, og der arbejdes i årene herefter intenst på at få barneplejersker, børnehavelærerinder, legepladsansatte og så videre organiseret. Ikke en nem opgave i en tid og på et område, hvor ens løn afhænger af, om man er gift eller ej, hvor det er upassende at blive gravid, og hvor kvinders erhvervsarbejde langt hen ad vejen opfattes som et kald.

for tidligt. Vi hævdede, at Organisationens Bestyrelse i den Tid, Børnehavelærerinderne har været Medlemmer af Organisationen, havde dannet sig den Opfattelse, at den væsentligste Grund til, at Damerne indmeldte sig hos os, netop må søges i de utaalnelige Arbejdsforhold, som de fleste Ledere i deres Lunefuldhed skabte for dem. Det har øjensynligt stået Lærerinderne klart, at enkeltvis stod de retsløse, og Organisationen vil efter ringe Evne søge at hjælpe dem til lige saa gode Arbejdsforhold paa deres Omraade, som det efterhaanden er lykkedes dem at skaffe sine andre Medlemmer. At vi samtidig foresøger at skaffe Børnehavelærerinderne en efter vor Mening rimelig Løn

1942 Det har øjensynligt stået Lærerinderne klart, at enkeltvist stod de retsløse

De kommunale Opsynsmænds Organisation lægger gode kræfter i organiseringen af de mange kvinder, der arbejder på arbejdspladser, der indtil da har været fuldstændig uregulerede, og organisationen lægger også kræfter i kampen for bedre arbejdsforhold. Som formanden skriver i en redegørelse til Børnehavelærerindernes Klub 24. januar 1942, har han været til forhandling med Inspektør Aage Christensen ved Nørre Hospital, hvor han blandt andet har fortalt, at "den væsentligste grund til, at Damerne indmeldte sig hos os, netop må søges i de utålelige arbejdsforhold, som de fleste ledere i deres lunefuldhed skabte for dem."

75 år med LFS

1965

Nyt navn – FBU

En fjerdedel af alle medlemmer, det vil sige 130, møder op til generalforsamling i 1965, hvor foreningen omdøbes til Foreningen for Børne- og Ungdomspædagoger – kommunalt ansatte, FBU. Nye medlemsgrupper er kommet til, herunder vuggestueledere og den helt ny faggruppe dagplejere. Men der er til gengæld knas mellem en række af de faglige organisationer, der grænser op til foreningen. Velfærdsdanmark er ved at blive skabt, og der er en hastig vækst i antallet af offentligt ansatte.

I 1968 har FBU 700 medlemmer og lader sig optage i Børne- og Ungdomsforsorgens Personaleforbund, BUP. Der har i årevis været forhandlinger mellem en række af de faglige organisationer på området om samling, og samlingen i Personaleforbundet er et bud på løsningen.

Dagpenge ydes efter følgende regler:

	Heltbt. mal. forsørgere	Heltbt. kvdi. medlemmer*)
1—3 års anc.	kr. 10,75	kr. 10,00
3—8 års anc.	kr. 11,25	kr. 10,75
ov. 8 års anc.	kr. 12,00	kr. 11,25
	Heltbt. gifte kvinder	Halvt-betalende
1—3 års anc.	kr. 9,00	kr. 5,50
3—8 års anc.	kr. 9,50	kr. 6,00
ov. 8 års anc.	kr. 10,00	kr. 6,25
	Husmed-hjælper	2 timers beskæftigede
1—3 års anc.	kr. 5,75	kr. 3,75
3—8 års anc.	kr. 6,00	kr. 3,75
ov. 8 års anc.	kr. 6,50	kr. 4,00

*) Enligtstillede heltbetalende kvindelige medlemmer, der er forsørgere for børn under 18 år, beholder dog understøttelse efter de for heltbetalende mandlige forsørgere gældende satser.

1956

Ligestilling

Det er revolutionerende, da hovedbestyrelsen i Dansk Kommunal Arbejderforbund ved kongressen i 1956 tiltræder et forslag om, at dagpengesatsen ikke længere skal gradueres i forhold til køn og civilstand. Forslaget vedtages, og fra 1. juli 1956 er dagpengesatserne lige for alle.

1954

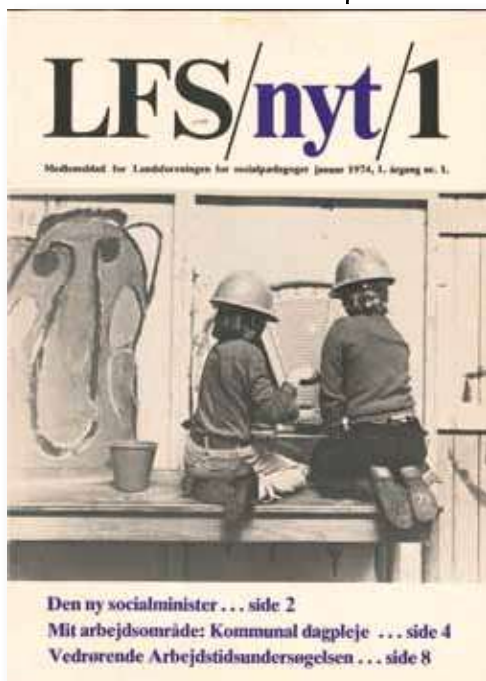
Egen afdeling under forbundet

Den 1. november 1954 kan man læse i bladet 'Opsynet,' organet for De kommunale Opsynsmænds Organisation, at de medlemmer, der er ansat ved barnepleje, børnehaver og fritidshjem, ønsker at danne deres egen selvstændige afdeling under Dansk Kommunal Arbejderforbund. Afskeden sker i god ro og orden og med fuld opbakning fra Opsynsmændenes bestyrelse. Hermed bliver 'Foreningen af Kommunale Børneforsorgsmedarbejdere' en realitet, og der afholdes stiftende generalforsamling den 16. februar 1955. Den ny afdeling får overdraget 300 medlemmer.

1971

LFS opstår

I 1971 skifter FBU navn til Landsforeningen for Socialpædagoger, LFS. Og samme år bryder koalitionen mellem LFS og Personaleforbundet sammen. Et flertal i Personaleforbundet vedtager i 1970 en principbeslutning om at nedlægge de tilsluttede enkeltorganisationer. Det kan LFS ikke gå med til, da foreningen er en underafdeling af Dansk Kommunal Arbejderforbund, som har forhandlingsretten med Københavns Kommune. LFS opsiger medlemskabet af Personaleforbundet med virkning fra udgangen af 1972. I 1973 bliver de resterende dele af Personaleforbundet til BUPL. Samme år fødes PMF – pædagogmedhjælperne får deres egen fagforening.

1974

Farvel til Børn & Unge

Afskeden med BUPL er knap så harmonisk, som da børnesorgsmedarbejderne forlod Opsynsmændene i 1954. Et stridspunkt bliver det fælles blad, Børn & Unge. BUPL opsiger det kollektive abonnement til medlemmerne, og der skal nu tegnes individuelle abonnementer for alle medlemmer. Det siger repræsentantskabet i LFS nej til og beslutter i stedet at få eget blad. LFS Nyt udkommer første gang i januar 1974. Nedskæringer på hele uddannelsesområdet fører dog til etablering af et koordinationsudvalg mellem organisationerne på det pædagogiske område, hvor man går sammen om at forsøge at påvirke de politiske beslutninger. Koordinationsudvalget er start præget af interne politiske spændinger.

1976

Ny bistandslov

Da bistandsloven bliver vedtaget i 1976, betyder det overflytning af en lang række pædagogiske arbejdspladser fra stat til kommuner og dermed massive nedskæringer. Koordinationsudvalget forsøger at samle kampen mod nedskæringerne, og der bliver diskuteret pædagogisk kartel. Drømmen om et enhedsforbund lever stadig. LFS oplever til gengæld internt stormvejr, og der er heftige diskussioner om, hvorvidt de enkelte områders interesser bliver varetaget lige-ligt. Repræsentantskabsmødet i 1976 må suspenderes, og der nedsættes et udvalg, som skal arbejde på en ny struktur, der tilgodeser alle medlemmer. Den ny struktur bliver enstemmigt vedtaget i 1978.

1978

De røde 70'ere

Det er endeliggyldigt slut med fromme barneplejersker. LFS markerer sig op gennem 1970'erne som et rødt og samfundskritisk forbund. På forsiden af augustnummeret i 1978 bringes historien om den enlige mor, der mister både job og dagpenge, fordi hun ikke kan få vuggestueplads til den lille Jesper. Den kollektive leder fra Forretningsudvalget i samme nummer bærer overskriften 'de velbjærgedes velfærdsstat eller hetzen mod de arbejdsløse' og handler om mistænkeliggørelsen af ledige.

1984

Drømmen brister

Den stigende spænding mellem PMF og BUPL kulminerer, da BUPL tegner overenskomst med den første SFO. 1980'erne er trods fælles modstand mod den borgerlige regering kendetegnet ved udbredt splittelse i de pædagogiske organisationer. Der opstår splittelse i SFU, samarbejdsorganet mellem PMF, BUPL, LFS, SL, LDK, Dansk Socialrådgiverforening og Seminielærerforeningen, og tanken om et enhedsforbund bryder sammen.

1985

Sådan skal Schlüter behandles!

I påsken 85 griber den borgerlige regering under Poul Schlüters ledelse ind i overenskomstforhandlingerne. Tusinder går på gaderne, herunder ikke mindst LFS'ere. Toppen af fagbevægelsen accepterer til LFS' store frustration ret hurtigt lovindgrebet, og LFS strejker i en periode videre på egen hånd. Det gør ondt i økonomien, og medlemmerne accepterer en kontingentforhøjelse på kr. 100 om måneden i et halvt år. Et beløb, der i 2015 svarer til mere end det dobbelte.

2007

Aktivismelinjen og offentlige koner

Sygehjælperne går i strejke for højere løn, og konflikten breder sig landet rundt og til flere faggrupper. I København går pædagoger, forældre og børn på gaderne for at protestere mod Ritt Bjerregaards besparelser på børne-unge området. I 2008 går store dele af de offentligt ansatte i konflikt for højere løn. Det bliver startskuddet på en aktivistisk periode, hvor LFS gentagne gange er på gaderne. Den aktivistiske linje koster i 2011 LFS en bod på en million kroner, da Arbejdsretten dømmer fagforeningen for dens rolle i forbindelse med en strejke og flere forældreblokader mod vuggestuer og børnehaver i København i 2009. "LFS har fået en politisk dom, fordi LFS er en aktivistisk basisdemokratisk organisation med stor indflydelse på den politiske dagsorden med en markant kritik af nyliberalisme og New Public Management," udtaler Britt Petersen i en pressemeddelelse efter dommen.

1991

Formand i en svær tid

"Hun er 32 år, hun er fuld af gåpåmod trods vanskelige tider." I april 1991 interviewer LFS Nyt den ny formand, som hedder Britt Petersen. Hun tiltræder midt i en tid med dårlig kommunal økonomi, borgerlig regering og voldsom uro omkring organiseringerne på de pædagogiske områder, og hun advarer i sit tiltrædelsesinterview om, at de hårde tider ikke er forbi: "Der er ikke noget, der tyder på, at vi går opgangstider i møde. Det bliver svære år for medlemmerne og for LFS. Vi arbejder i en kommune med økonomisk krise og med en borgerlig regering. De gamle, der har været med i ledelsen, har fået lov til at være med i opgangstider. Når man har prøvet det, er det lettere at tackle krisetider. Vi nye har kun oplevet krisetiderne". 1990'erne er til gengæld det årti, hvor den interne uro i LFS dør hen, og diskussionen om, hvorvidt de uddannede skal forlade LFS til fordel for BUPL, forstummer.

2001

Samarbejde

I 2001 er der atter fusion på programmet. BUPL og PMF drøfter at slå sig sammen, og Britt Petersen bakker op bag tanken. Hun ønsker sig et enhedsforbund – meget gerne forankret under LO-området.

"For LFS er det naturligt, at pædagoger og medhjælpere, der arbejder på samme arbejdsplads, er i samme organisation. Sådan har det altid været i LFS. Derfor forstår vi dybest set ikke nervøsiteten ved at være sammen, som de andre kan have."

LFS forsøger i 1994 at invitere til et tættere samarbejde ved at invitere de andre pædagogiske organisationer med, da bygningen på Rosenvængets Allé 16 på Østerbro købes. Men det lykkedes ikke, og i 2005 vælger PMF at lade sig optage i FOA.

2010 Klynger

Klyngedannelsen gør ondt og skaber splittelse i LFS. LFS ser dannelsen af klynger som det eneste realistiske svar på budgetudfordringerne i de enkelte institutioner og på en generel højnelse af kvaliteten i dagtilbuddene. Men kritikken er stor, og mange medlemmer oplever, at processen går for hurtigt. En række ledere melder sig ud af LFS i protest.

2011 Tillid på dagordenen

Budgetforliget i Københavns Kommune forløber for første gang i en længere årrække roligt, og formand Britt Petersen glæder sig over, at LFS får sat et kraftigt fingeraftryk i led på bestræbelserne for at komme væk fra New Public Management tankegangen med dokumentation og kontrol hen mod en mere tillidskabende dagsorden og dermed en anden type ledelse. "Vi er særligt glade for at vi fik indføjet et afsnit om en tillidsdagsorden. Som vi læser det, er man indstillet på forsøg med tillidsbaseret ledelse," siger Britt Petersen til LFS Nyt i oktober 2011.

2015 Historien gentager sig

Mere end 11.200 medlemmer af LFS – største antal nogensinde. I 75-året for LFS er kampen for organisering af området lyslevende som tilbage i 1940. Private tilbud uden overenskomst spirer frem. Efterveerne af skolereformen gør ondt; både på børnenes fritidsliv og på medlemmerne, og klyngediskussionen fra 2010 blusser op igen, idet de eksisterende klynger viser sig ikke at være økonomisk bæredygtige. Som et lyspunkt lever Tillidsdagsordenen på Københavns Rådhus og bliver eksplicit nævnt i budget 2016, som har gode takter, men som stadig er så utilfredsstillende, at det i september 2015 fylder Rådhuspladsen med pædagogiske medarbejdere og røde faner.

